

Fitxa tècnica

- Nom: Carrer de Josep Trueta i Raspall.
- Imatge/s.

Imatge: Lluís Coromina Verdaguer [14/08/2018].

- Tipologia de lloc de memòria: Nomenclàtor de via pública.
- Situació:
 - o Adreça: Carrer de Josep Trueta i Raspall.
 - o Municipi: Girona.
 - o Comarca: Gironès.
 - o Província: Girona.
 - o Comunitat autònoma: Catalunya.
- Autor/s.
- Promotor/s: Ajuntament de Girona.
- Data: 26 d'abril de 1988.
- Descripció:

Dins la proposta "Carrers de la ciutat. Noves denominacions", en el ple de l'Ajuntament de Girona celebrat el 26 d'abril de 1988, per unanimitat dels vint-i-cinc membres de la Corporació, s'acordà que en la Urbanització "La Quintana de Baix" (Sector de Sant Ponç) es bategés un carrer amb el nom de "Josep Trueta i Raspall, cirurgià, 1897-1977" (AMGi, *Actes del Ple Municipal*, 26/04/1988, f. 71). Fill de metge, es llicencià en Medicina a la Universitat de Barcelona (1921) i es doctorà a Madrid (1922). Treballà a l'Hospital General de Catalunya (avui Hospital de Santa Creu i Santa Pau) per formar-se com a cirurgià, sota el mestratge de Manuel Corachan. Aviat es decantà cap a la traumatologia i inicià una intensa activitat investigadora i assistencial especialitzant-se en cirurgia de les extremitats. El 1933 fou ajudant de la Càtedra de Patologia Quirúrgica de la Universitat de Barcelona. El 1935 –amb la mort d'Enric Ribas i Ribas, successor de Corachan– fou nomenat cap del servei de cirurgia de l'Hospital de Sant Pau (1935) i professor de patologia quirúrgica a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Durant la formació visità centres de traumatologia centreeuropeus, essent coneixedor del mètode preconitzat per Winnet Orr. Arran de la Guerra Civil espanyola (1936-1939) escrigué l'obra *El tractament actual de les fractures de guerra* (1938), amb un procediment de tractament de les fractures obertes, que tingué una difusió i impacte notables, eminentment amb la traducció a l'anglès el 1939. S'exilià el 1939 a Gran Bretanya, on s'instal·là –per invitació del professor Girdlestone– com a cirurgià al Radcliffe Hospital a Oxford i, entre 1940 i 1949 al Wingfield-Morris Orthopaedic Hospital. El 1949 fou nomenat catedràtic d'Ortopèdia de la Universitat d'Oxford. Es publicà en anglès el llibre sobre fractures de guerra, i el procediment fou adoptat per als aliats durant la Segona Guerra Mundial, a Corea i a Vietnam. El 1960 presidí

el Congrés de la Societat Internacional d'Ortopèdia i Traumatologia a Nova York. Són notables els estudis sobre circulació renal, poliomièlitis, luxació, congènita de l'anca, estimulació de creixement de l'os, escoliosi, osteoartritis, etc. deixà un gran contingut d'obres científiques.

Es reconegué en vida la seva trajectòria científica i fou proposat en dues ocasions per al Premi Nobel de Medicina –que, segons explica la llegenda popular, no l'obtingué per motius polítics. Fou membre del Consell Nacional Català de Londres (1940), presidit per Carles Pi i Sunyer (Conseller de Cultura de la Generalitat entre 1937 i 1939), promogué l'Anglo-Catalan Society (1952) i les emissions en català de la BBC (1947-57). Escrigué *The Spirit of Catalonia* (1946) per donar a conèixer al món anglosaxó la història i la cultura catalanes. Durant l'exili mantingué relació amb diversos exiliats catalans i espanyols, tals com Pau Casals (Casals, Trueta, 2009). Retornà a Catalunya el 1967, i jubilat visqué a Santa Cristina d'Aro fins a la mort. El franquisme proscrigué la seva figura, però, no endebades, el 1969 la Societat Catalana de Cirurgia li atorgà el Premi Pere Virgili. La Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya el distingí com a acadèmic d'honor (1970) i fou president de la Societat Catalana de Biologia (1971-1973), així com membre numerari de l'Institut d'Estudis Catalans (1972).

Obtingué nombroses distincions de diferents universitats i associacions científiques, així com, un cop jubilat de la Universitat d'Oxford, en fou nomenat professor emèrit, rebé la distinció de doctor *honoris causa* no només per la Universitat d'Oxford, sinó també de Buenos Aires, de Göteborg (Suècia) i de la Universitat Autònoma de Barcelona, així com *honorary fellow* de la British Orthopaedic Association. Publicà més de 200 treballs científics i 20 monografies en diversos idiomes. El 1974 rebé "La Clau de la Ciutat de Barcelona" i el 1976 la Universitat Autònoma de Barcelona li atorgà el mèrit de doctor *honoris causa* en Medicina, al mateix temps que l'Ajuntament de Barcelona li concedia la Medalla d'Or de la Ciutat. El 1977 rebé el Premi d'Honor Jaume I de la Generalitat de València, la Gran Creu de Carles III i –pòstumament– la Medalla d'Or de Sant Jordi de la Diputació de Barcelona.

- Bibliografia/Webgrafia.

BOMBÍ, Josep Antoni. *Dr. Josep Trueta, esbós d'una obra exemplar*. Barcelona: Universitat de Barcelona, 2000.

CASALS, Pau; Josep TRUETA. *Estimat doctor / Admirat mestre. L'esperit d'una amistat en 79 cartes*. Barcelona: A contravent, 2009.

CASASSAS I SIMÓ, Oriol. *Josep Trueta i Raspall, el símbol: semblança biogràfica de Josep Trueta i Raspall*. Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 2004.

CID, F. Josep Trueta. *Esbós d'una obra mèdica i biològica*. Barcelona: Edicions Tibidabo, 1991.

DIVERSOS AUTORS. Josep Trueta (1897-1977). En homenatge. Barcelona: Fundació Barcelona, 1996.

DIVERSOS AUTORS. "Mostra biobibliogràfica. Homenatge al Professor Josep Trueta i Raspall (1897-1977)", vegi's: <http://crai.ub.edu/es/node/2592> [Consultat: 16/06/2019].

FERNÁNDEZ-SABATÉ, A.; Gerard URRÚTIA. "Les contribucions científiques de Trueta". *Annals de Medicina*, 82, 1998, pp. 39-41.

PRIM, J. M. *L'esperit de Josep Trueta*. Barcelona: Pagès Editors, 1998.

RODRIGO, A. *Biografia del Dr. Trueta, héroe anónimo de dos guerras*. Madrid: Editorial Bosa, 1997.

<https://www.encyclopedia.cat/EC-GEC-0067774.xml> [Consultat: 16/06/2019].

<https://www.historiadelamedicina.org/trueta.html> [Consultat: 16/06/2019].

<http://www.galeriametges.cat/galeria-fitxa.php?icod=HH> [Consultat: 16/06/2019].

<http://www.metgesalexili.cat/> [Consultat: 16/06/2019].

<https://www.comb.cat/cat/cultura lleure/expos webs/nadala2005/index.html> [Consultat: 16/06/2019].

- Altres observacions.

Fons Trueta a la Biblioteca de Catalunya (vegeu: <http://www.bnc.cat/Fons-i-col-leccions/Cerca-Fons-i-col-leccions/Trueta-Josep> [Consultat: 16/06/2019]). Un retrat del doctor Trueta fou llegat a la Biblioteca Nacional de Catalunya. El 1997 fou l'any del Doctor Trueta (vegeu: <http://hemeroteca-paginas.lavanguardia.com/LVE01/PUB/1996/12/21/REV19961221-004.pdf> [Consultat: 16/06/2019]). Des de 1997 la Generalitat de Catalunya atorga la Medalla i la Placa Josep Trueta en reconeixement als serveis prestats amb vista al progrés i la millora de la sanitat del país. A banda, hi ha la Fundació Humanitària Dr. Josep Trueta. Està enterrat al costat de la seva dona a Santa Cristina d'Aro, per bé que no hi ha cap referència explícita a la tasca mèdica. Hi ha una placa commemorativa a la casa on visqué i morí Josep Trueta (Rambla de Catalunya, Barcelona) i a la casa natal (carrer Wad-Ras). Destaca el Monument al Doctor Trueta que s'emplaça a la Rambla del Poblenou (Josep Ricart Maymir, 1978). De monuments i carrers n'hi ha nombrosos en múltiples localitats catalanes: Corbera de Llobregat, Mataró Blanes, etc. També s'han instaurat els Premis "Josep Trueta" (1987).